

Antik Eserlerin Güncel Sanata Etkileri

Ahmet UZUNER¹ ve Mehmet Ali BÜYÜKPARMAKSIZ²

Öz

Postmodern dönemle birlikte günümüz sanatında kendine mâl etme, temellük etme ve eklektisizm gibi yöntemler, sanatçılar tarafından sıklıkla kullanılmaya başlamıştır. Sanat tarihine bakıldığında antik uygarlıklara ait birçok örneğe rastlamak mümkündür. Bu makalede ise geçmişten günümüze güncel sanat içerisinde antik uygarlıkların ortaya koyduğu sanat eserleri ve kültürlerinin nasıl yer bulduğu, günümüzde sanatçıların bu kültür, kavram ve eserlerden yola çıkarak kendi çalışmalarına bu eserleri nasıl yansıttıkları ortaya konmaya çalışılmıştır. Ayrıca bu çalışma ile insanlık tarihinin ilk uygarlıklarına ait güncel yansımalarına dair örnekler verilmiştir. Bu bağlamda araştırmada, geçmişten günümüze antik uygarlıkların ortaya koyduğu sanat eserleri ve kültürlerinin güncel sanata etkilerini tespit edip günümüzde sanatçıların bu kültür, kavram ve eserlerden yola çıkarak kendi çalışmalarına bu eserlerin yansımalarını ortaya çıkararak karşılaştırılmalı örneklerle irdelemek, analiz etmek ve anlaşılmasını sağlamak hedeflenmiştir. Konuyla ilgili literatür taranmış, bununla birlikte antikite olduğu düşünölen çalışmalar tespit edilerek yorumlanmıştır. Araştırmada nitel veri analizi yöntemi olan "Betimsel Tarama" kullanılmış ve bulgular, "Enstalasyona Etkileri", "Dijital Baskıya Etkileri" "Resme Etkileri", "Fotoğrafa Etkileri", "Heykele Etkileri" ve "Performans Sanatına Etkileri" ve "Video Art'a Etkileri" olmak üzere yedi ayrı başlık altında ele alınmıştır. Sonuç olarak çalışmada, antik uygarlıklara ait eserlerin geçmişle kurdukları bağların kendine mâl etme, temellük etme ve eklektisizm gibi yöntemler temelinde oluşturulduğu görölmüştür. Antik eserlerin postmodern sanatçılar tarafından kullanılmasının; yaratıcılık, inovasyon, kültürel mirasın korunması ve tanıtılması gibi birçok alanda da önemli katkıları olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Antik Uygarlıklar, Güncel Sanat, Yeniden Üretim, Temellük Sanatı.

Effects of Ancient Artifacts on Contemporary Art

Abstract

With the postmodern era, methods such as appropriation, appropriation, and eclecticism have started to be used frequently by artists in contemporary art. It is possible to come across many examples from ancient civilizations, having looked at the history of art. The article tries to reveal how the artworks and cultures of ancient civilizations have found a place in contemporary art from the past to now and how artists today reflect these works in their works based on these cultures, concepts, and works. In addition, this research work is an example of the current reflections of the first civilizations of human history. In this context, the research aims to determine the effects of the artworks and cultures of ancient civilizations from the past to the present on contemporary art and to examine, analyze, and understand the reflections of these works on their works based on these cultures, concepts, and works of artists today, and to examine, analyze and understand them with comparative examples. We reviewed the literature on the subject was reviewed and the works considered to be antiquity were identified and interpreted. The authors analyzed the data with descriptive Scanning and a qualitative data analysis method, and divided all the findings into seven different headings: "Effects on Installation", "Effects on Digital Printing", "Effects on Painting", "Effects on Photography", "Effects on Sculpture", "Effects on Performance Art" and "Effects on Video Art". As a result, it has been observed in the study that the ties between the works of antiquity and the past are formed based on methods such as appropriation, appropriation, and eclecticism. We can say that the usage of ancient artifacts by postmodern artists has significant contributions in many fields like creativity, innovation, protection, and promotion of cultural heritage.

Keywords: Ancient Civilizations, Contemporary Art, Reproduction, The Art of Appropriation.

Atf İçin / Please Cite As:

Uzuner, A. ve Büyükparmaksız, M. A. (2024). Antik eserlerin güncel sanata etkileri. *Manas Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 13(1), 111-130. doi:10.33206/mjss.1303553

Geliş Tarihi / Received Date: 27.05.2023

Kabul Tarihi / Accepted Date: 27.10.2023

¹ Öğr. Gör. Dr.- Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Rektörlük Güzel Sanatlar Bölümü, ahmetuzunerster@gmail.com,

 ORCID: 0000-0003-1472-597X

² Doç. Dr. - Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, mehmetalibp@gmail.com,

 ORCID: 0000-0003-2994-5828

Giriş

İlk çağlardan itibaren insanın; hayallerini, duygu ve düşüncelerini ifade ediş şekilleri değişime uğrayarak dönüşmüştür. Her çağda dönüşen bu ifade şekillerinde sanat daima yerini almıştır. Bu bağlamda neolitik çağın ardından gelen antik çağ ile birlikte bu dönemde her topluluk yaşadığı coğrafyanın koşullarını sanatına yansıtmıştır. Günümüz sanatının temeli olan medeniyetler ise bu çağda varlık gösterir. Dönemin hâkim medeniyetleri; Mısır, Mezopotamya, Sümer, Hitit, Asur, Antik Yunan, Helenizm ve ardından gelen Antik Roma özellikle plastik sanatların geliştiği medeniyetler olarak karşımıza çıkar (Özçekim, 2019). Tarih öncesi dönemlerde insanın içsel yaratıcı enerjisi, onu basit tekniklerle mağara duvarlarına (çizgi, şekil, sembol) sanat yapmaya itmiş, daha sonraları ise mit ve efsanelerden yararlanmış (Hanafy, 2017, s. 20). 20. yüzyılda ise sanatsal dil küreselleşerek sunulan konular zaman ve mekân sınırlarının ötesine geçmiştir (Hanafy, 2017, s. 27).

Bu araştırmada, geçmişten günümüze antik uygarlıkların ortaya koyduğu sanat eserleri ve kültürlerinin güncel sanata etkilerini tespit edip günümüzde sanatçıların bu kültür, kavram ve eserlerden yola çıkarak kendi çalışmalarına bu eserlerin yansımalarını ortaya çıkararak karşılaştırmalı örneklerle irdelemek, analiz etmek ve anlaşılmasını sağlamak hedeflenmiştir. Konuyla ilgili literatür taranmış, bununla birlikte antikite olduğu düşünülen çalışmalar incelenerek yorumlanmıştır. Araştırmada nitel veri analizi yöntemi olan “Betimsel Tarama” kullanılmış ve bulgular, Antik Dönem Eserlerinin; “Video Arta Etkileri”, “Enstalasyona Etkileri”, “Dijital Baskıya Etkileri”, “Resme Etkileri”, “Fotoğrafa Etkileri”, “Heykele Etkileri”, “Performans Sanatına Etkileri” olmak üzere yedi ayrı başlık altında ele alınmıştır.

Antik Dönem Sanatının Güncel Sanata Yansıması

Antik dönemde Ege, Akdeniz, Anadolu, Doğu ve Mezopotamya gibi bölgelerin sanatsal gelişimi birbirinden farklıdır. Bu bölgelerden özellikle Anadolu kendi içinde Batı, Doğu ve Mezopotamya gibi farklı bölgelerdeki uygarlıkların etkileri Anadolu’da sanata çok dilli bir yapı kazandırmıştır.

Her toplumun sanatsal kendi kültürü ve sembolleri vardır (Mansour, 2020, s. 22). Dinin ve mitolojinin etkisi de her toplumun kültür ve sanatının birbirinden farklı olmasını sağlamıştır (Köken, 2014, s.1). Son yıllarda teknolojinin gelişmesi ve yeni keşifler ile birlikte antik döneme ait daha çok bilgi edinilmektedir (Başar ve Yıldız, 2019, s. 812). Sarı’ya (2018, s. 135-136) göre sanatın amacı; uygarlıklara ait kültürel değerlerin kalıcı hale getirilmesidir. Antik uygarlıklarda, sanatçı ile görünür gerçeklik arasındaki ilişki ise ikonik ve biçimlendiricidir (Mansour, 2020, s. 23). Bu bağlamda birçok sanatçı, eski dönemlere ait eserleri biçimsel değişikliklere uğramış bir şekilde günümüzde farklı anlamlarda yeniden kullanmaktadır (Toluyuş, 2020, s. 275). Günümüzde antik dönem heykelleriyle birlikte tasarlanan eserler, antikitenin kalıcılığına vurgu yaparak geçmişi yeniden düşünmemize yardım etmektedir. Konuyla ilgili Cahill, “Daha geniş anlamda, sanata nasıl baktığımız, hatta bir şeyin bir sanat eseri olduğuna nasıl karar verdiğimiz, klasiğe çok bağlı” diyor (Kaplan, 2016). Dolayısıyla özellikle 21. yüzyılda güncel bakış açısıyla klasikleşmiş eserlerden yola çıkılarak Yunan ve Roma dönemi eserlerinin yeniden yorumlanması arayışına girildiği söylenebilir (Sotheby’s, 2018).

Postmodern dönem çağdaş sanatçıların sınırlarını genişleterek istedikleri yöntemle (Performans, Enstalasyon, Fotoğraf, Dijital Sanat, Resim Heykel vb.) eser üretmelerini sağlamıştır (Hanafy, 2017, s. 28). Diğer yandan geçmişten günümüze sanatçılar ya doğrudan mitolojik hikâyeleri eserlerinde kullanarak ya da kendi mitlerini yaratarak eserlerini üretmişlerdir. Yunan, Roma, Mısır, Mezopotamya, Anadolu, Hint, Maya ve Aztek uygarlıklarının din eksenli mitolojileri kendi kültür ve sanatını etkilediği kadar, kendinden sonraki kültür ve uygarlıkların sanatını da etkilemiştir (Toluyuş, 2020, s. 268). Bu tür bir etkileşim, sanat tarihinde temellük etme, yeniden üretme ve kendine mal etme temsil biçimleri ile kendini göstermiştir (Değirmenci ve Canduran, 202, s. 76).

Yöntem

Konuyla ilgili literatür taranmış, metin içerisinde yer alan görsellerde antikite olduğu düşünülen örnekler seçilmiştir. Bu çalışmalar incelenerek yorumlanmıştır. Araştırmada nitel veri analizi yöntemi olan “Betimsel Tarama” kullanılmış ve bulgular, Antik Dönem Eserlerinin; “Video Art’a Etkileri”, “Enstalasyona Etkileri”, “Dijital Baskıya Etkileri” “Resme Etkileri”, “Fotoğrafa Etkileri”, “Heykele Etkileri”, “Performans Sanatına Etkileri” olmak üzere yedi ayrı başlık altında gruplandırılarak temalara ayrılmıştır.

Bulgular ve Yorum

Antik eserleri kendi sanatsal dil ve tarzlarına uygun şekilde güncel olarak yeniden yorumlayan ve yeni eserler yaratan birçok önemli sanatçı vardır. Bu sanatçılara ve eserlerine aşağıda oluşturulan temalarda değinilmiştir.

Heykele Etkileri

Antik dönemde olduğu gibi 20. yüzyıl heykel sanatında da eski uygarlıkların ortaya koydukları eserlerin ve mitolojinin etkilerinin olduğu görülmektedir. Bu bağlamda günümüz sanatındaki kompozisyonların konuları antikitedeki gibi inançla alakalı değildir. Daha çok günümüzün sosyal ve politik, teknolojik gelişmelerine eleştirel bir bakış içeren metaforlar olarak bakıldığı söylenebilir (Toluyag, 2020, s.268). Bu sanatçılardan olan Daniel Arsham, farklı sanatsal biçimleri ve alanları bir arada kullanarak yapıtlarını oluşturmaktadır. Arsham; heykel, resim, mimari ve performans sanatı gibi farklı sanatsal disiplinleri bir arada kullanmaktadır. Sanatçı, antik dönem heykellerini 20. yüzyıl pop kültürü içinde ve bunun yanında doğada bulunun farklı taş vb. jeolojik malzemeleri kendi eserlerinde harmanlayarak yapıtlarını oluşturmaktadır (Mineo, 2021, s. 1-3).

Görsel 1. B. M. Michelangelo, *Pietà*, 1498/1499.

Görsel 2. Daniel Arsham, *Quartz Eroded Pietà*, 2021.

Din ve mitolojik olgularından etkilenmiş olan Daniel Arsham, Michelangelo'nun *Pietà*'sını (Görsel 1) 2021 yılında güncel bir biçimde yeniden yorumlamıştır. Sanatçının *Pietà*, isimli (Görsel 2) çalışmasında betimlemiş olduğu eserin yapılış şekline bakılınca orijinalinden kopya edildiği söylenebilir. Arsham'ın bu çalışmasının belirli kısımları pürüzlü yüzeylerden oluşmaktadır. Bu yüzeyler patine, cilalı paslanmaz çelik, kuarz, selenit vb. farklı malzemelerden faydalanarak oluşturulmuştur (Marius, 2021, s.5). Ayrıca Arsham'ın bu çalışmasının geçmiş ve gelecekle köprü kurularak oluşturulduğunu söylemek mümkündür (Marius, 2021, s. 6).

Görsel 3. Genco Gülan, *Altı Gözlü İskender*, Mermer Polimer, 51 x 32 x 27 cm, 2015.

Görsel 4. Genco Gülan, *Mafya*, polimer, mermer, tornavida, 2010.

Diğer bir sanatçı ise etkileşimli yapıtlar, heterojen ve çoğulcu bir estetik ile parçalanmış gerçekliği araştıran Genco Gülan, yapmış olduğu çalışmalarda genellikle antik çağın eserlerini çağdaş bir dille

izleyiciye aktarmaya çalışmaktadır. Bu bakış açısıyla sanatçının yapmış olduğu çalışma Büyük İskender'in portresidir (Görsel 3). Bu eser altı gözlü olarak tasvir edilmiştir. Gülan, bu resimde antik dönem ile ilgili bir yapıtı güncel sanat anlayışı içinde betimlemiştir. Sanatçı, büstü altı gözlü olarak tasvir ederek günümüz estetik anlayışını esere yansıttığı söylenebilir. Bu eser, aslından kopyası alınmış ve bu kopyanın üzerine gözler, burun ve yüz deforme edilerek eser tamamlanmıştır. Gülan, postmodernizmin yapı özelliğini eserlerine aktararak düzenliliğe uymama, kopyalama ve rastlantısallık gibi kavramları kullandığı dikkati çekmektedir.

Sanatçının yapmış olduğu diğer bir çalışma ise Mafya'dır (Görsel 4). Bu çalışmada Antik dönem heykelinin bir bacağı ele alınmıştır. Bu bacağın ortasından bir piyade tüfeğinin namlusu çıkmakta ve namlunun ucuna geçirilmiş sanayi toplumunun işlevsel bir objesi olan bir tornavida görülmektedir. Tornavidanın piyade tüfeğinin namlusunu tıkaması savaş karşıtı bir söylemin sanatçı tarafından ifade edilmesi olarak yorumlanabilir (Oral, 2018, s. 1009-1010). Dolayısıyla antik döneme ait eserler, kompozisyon ile sınırlı olmayıp güncel pratiklerde siyasi bir bakış açısıyla da kendisini ortaya koymaktadır.

Görsel 5. Emre Yusufi, Mc Donald's ile birlikte Herkül Heykeli

Günümüz sanatçılarından diğer sanatçı Emre Yusufi, fast food gibi hızlı tüketim kültürünün çeşitli araçlarını kullanmaktadır. Özellikle Mc Donald's'in markası olan Dan Cretu sanatçı tarafından seçilmiştir. Heykelde, hamburger tüketen şişman bir Herkül Figürü dikkat çekmektedir (Görsel 5). Bu figürün, duvarda yer alan Mc Donald's resmiyle birlikte kullanıldığı görülmektedir. Ok atmada, at sürmede, güreşmede kusursuz olarak nitelenen Herkül, yaşlanmış ve şişmanlanmış bir şekilde sandalyede ve elinde hamburger tutarken betimlenmiştir (Soğukkuyu, 2019, s. 5). Sanatçının eserlerinde, dünya çapında tanınmış ikonları, insanların hafızasına kazınmış öyküleri, mitolojik karakterleri kullandığı söylenebilir (Soğukkuyu, 2019, s. 6). Bu bağlamda sanatçı, mitolojik bir karakter olan "Herkül" gibi klasikleşmiş Antik imgeleri bağlamından koparmıştır (Mansuroğlu, 2018, s. 40-41). Yusufi, çalışmasında McDonald's'in obezite gibi olası sonuçlarına da göndermede bulunmaktadır (Soğukkuyu, 2019, s. 11). Sanatçı, Herkül'ün eline yerleştirdiği hamburger ile güncel, postmodern bir bakış açısı ortaya koymuştur. Yusufi'nin çalışmasının arkasında görülen Mc Donald's markası ve Herkül'ün oturduğu kırmızı sandalye ve elinde tuttuğu hamburger kapitalizmin bir simgesi olarak düşünülebilir. Bu anlamda Yusufi'nin çalışmasının kapitalizme göndermeler içerdiğini söylemek mümkündür. Dolayısıyla Yusufi, kapitalizmin simgelerini, mitolojik konular içindeki karakterleri esprili bir şekilde çalışmalarında kullanmaktadır.

Kapitalist sistemde, yeni pazarlar yaratmak için beslenme gibi temel ihtiyaçlar, kapitalistler için büyük bir kâr kaynağı anlamına gelir (Koray, 2014). Özellikle Mcdonalds gibi gıda sektörleri kapitalizmi temsil etmektedir (Eren, 2019). Bu sebeplerle, fast food endüstrisi kapitalizmin bir kolu olarak kabul edilebilir.

GörŖsel 6. Jeff Koons, *Gazing Ball (Apollo Lykeios)*, alçı ve cam, 239.4x94.3x87.6 cm, 2013.

GörŖsel 7. Jeff Koons: *Gazing Ball (Farnese Hercules)*, 2013, plaster and glass, Centre Pompidou, Paris.

Günümüz postmodern sanatçılarından biri olan Jeff Koons, 2013 yılında Antik dönem klasik heykellerinin kopyalarını alarak üzerlerine “Gazing Ball” isminde gözetleme toplarını yerleştirdiği çalışmalar üretmeye başlamıştır.

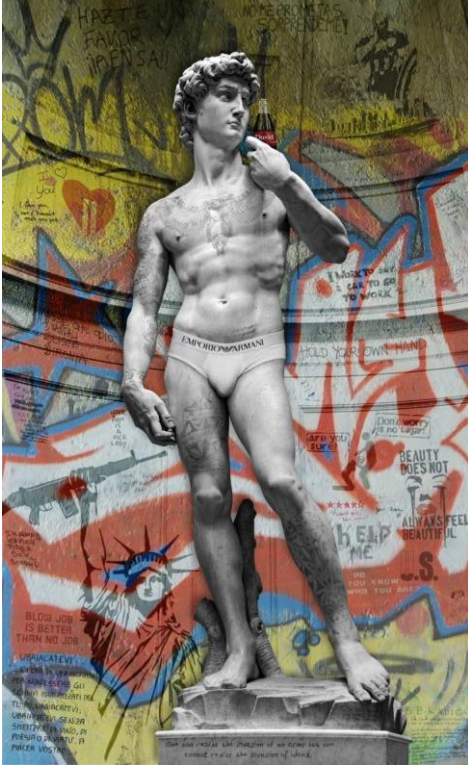
Jeff Koons için “Gazing Ball” geçmişin bir aynasıdır (Icon-Icon, 2017). Dolayısıyla Jeff Koons “Gazing Ball” (GörŖsel 6-7) serisinde geçmişle günümüzü bir araya getirerek yeniden yorumlamıştır. İzleyiciyi tarihsel ve kültürel olarak antik ve modern kompozisyonlar ile eserin içine dâhil etmektedir (Deodato.art, 2023). Bu mavi cam toplar, klasik heykellerin (Herkül’ün omuzlarında, genç Dionysos’u taşıyan Silenus’ta veya Faun Barberini’nin dizinde) kopyalarına sanatsal bir boyut kazandırmıştır (Icon-Icon, 2017). Jeff Koons’un bu kopya heykellerin herhangi bir yerine yerleştirdiği “Gazing Ball” nesnesi ile sanat tarihine ve mitolojiye atıfta bulunan eklektik bir kurgunun yansıması olduğu da söylenebilir (Mansuroğlu, 2018, s. 39-40). Gazing Ball serisinde Koons, Apollo Lykeios ve Farnese Hercules gibi mitolojik kahramanları alıp güncel sanatın teknikleri ile yorumlayarak çalışmalarında kullanmaktadır (Resim 6-7). Emre Yusufi’nin çalışmasına benzer mantıkta Koons, mitolojik bir karakter olan Antik imgeleri bağlamından koparmış ve klasikleşmiş heykellerin kopyasının üzerlerine yerleştirdiği mavi bir top ile güncel bir bakış açısı ortaya koymuştur.

Dijital Baskıya Etkileri

GörŖsel 8. Niluafar Banisadr, *Ultra Pürüzsüz Kâğıda Mürekkep Püskürtmeli Baskı*, 72 x 102 cm.

Niluafar Banisadr ise eski antik kültürleri kendi resimsel kompozisyonlarıyla birleştirerek kullanmaktadır. Banisadr, eski dönem bir resmi alıp kendi fotoğrafını baskı yoluyla resmin üzerine aktarmakta ve böylece fotoğrafa çok katmanlı bir yapı özelliği vermektedir. Banisadr, oto portresini saçlarından beline yakın yere kapalı şekilde görselleştirdiği göze çarpmaktadır (Görsel 8). Sanatçı yapıtıyla ve buna benzer yapıtlarıyla kadının dinsel toplumlardaki yerine eleştirel bir gözle yaklaştığı dikkat çekicidir. Sanatçı özellikle kendi ülkesini (İran) sosyolojik, psikolojik ve kültürel açıdan değerlendirmektedir. Yapıtlarında dijital fotoğraf ve dijital baskıyı çağdaş bir şekilde yorumlayan Banisadr, Bu yöntemler yolu ile farklı özelliklere sahip görüntüler elde etmesini sağlamıştır. Sanatçının iki görüntüyü üst üste getirmesi, kaybolan kültürlerin sanatlarını yeniden gündeme getirmesinin yanında günümüzde popüler olan konuya / konulara gönderme yapmaya çalıştığı da görülür.

Görsel 9. Marco Battaglini, *İstila*, Tuval Üzerine Dijital Baskı, Air Brush ve Akrilik, 140 x 230 cm., 2018.

Görsel 10. Lluís Barba, *Self-Portrait. David*, Miguel Angel, Diasec, 21.06 x 28.54 cm., 2014.

Marco Battaglini, “İstila” isimli çalışması Michelangelo’nun yapmış olduğu “Davut” heykelinden yararlanarak oluşturduğu bir çalışmadır (Görsel 9). Çalışma tuval üzerine dijital baskısı alınmış ve devamında bu dijital baskının üzerine hava tabancasının püskürtmesiyle oluşturulmuş boya ve akrilik gibi farklı tekniklerle resme müdahale edilmiştir. Eserin yapısına bakılınca önde Davut heykelinin fotoğrafı ve bu fotoğrafta heykele baksır giydirildiği göze çarpmaktadır. Davut heykelinin vücudunda bazı bölgelerde dövme ve aygının alt kısmındaki zeminde bir yazı olduğu dikkati çekmektedir. Resmin arka mekânına gelince elinde silah tutan özgürlük anıtının bir bölümü, grafiti, yazı ve belirli resimler (Marilyn Monroe, insan biçimleri) kullanıldığı fark edilmektedir. Betimlenen bu eser çok farklı sanat alanlarının (Resim, Grafik, Fotoğraf) ve tekniklerinin kullanımı, günümüz sanat anlayışının bir göstergesini yansıtmaktadır. Bu bağlamda eser, çoklu sanatsal bir dille ve teknikle ifade edilmiştir.

Lluís Barba’nın 2014 yılında yapmış olduğu “Miguel Angel” (Görsel 10) isimli çalışması da Michelangelo’nun yapmış olduğu “Davut” heykelinden yararlanarak oluşturulmuştur. Lluís Barba’nın epik, dijital olarak manipüle edilmiş görüntüleri; modern turistlerin, ünlülerin, çeşitli ekonomik geçmişe sahip izleyicilerin ve tahsis edilmiş reklam görüntülerinin fotoğraflarıyla sanat tarihinin ikonik resimlerini yan yana getiriyor. Sanatçı, yabancılaşmanın ve kitlesel tüketimciğin sembollerini, toplumun sorunlarını, ironik ve örtük mesajlar ile bir gerçekliğin unsurlarını başka bir gerçeklikte bağlamından kopararak çalışmalarını üretmektedir (Artsy.net, 2023).

Görsel 11. John Doe, *Yaramaz Venüs*, Foto Manipülasyon, 1024 x 768 px, 2017.

Antik Yunan uygarlığından sonra gelen Antik Roma uygarlığında, yüzyıllardır mitolojik bir tanrı olan Afrodit'in ismi değişerek Venüs olarak isimlendirilmiştir. Dolayısıyla 20. yüzyılda Venüs imgesi, farklı sorgulamalar ile farklı anlamlarda kullanılmaya başlamıştır. Postmodern dönemle birlikte Venüs, aşk ve güzelliği değil sanatçıların bireysel sorgulamalarına da hizmet ettiği söylenebilir (Açan ve Aygenç, 2015, s.240-242). John Doe, "Aphrodite için yazılmış bir Antik Yunan ilahisinden alıntı olan" (Bayrakçı, 2022) Sandro Botticelli'nin "Venüs'ün Doğuşu" adlı eseri Venüs'ün duruş biçimine göndermeler içerirken, beraberinde kadının sosyal hayattaki değişimini de sorgulamaktadır. Aynı zamanda John Doe, güncel sanat pratiklerinden ve fotomontajdan yararlanarak Venüs'ü manipüle etmiş ve günümüzdeki kadın temsillerine benzetmiştir (Görsel 11). Sandro Botticelli tarafından yapılan Venüs'ün Doğuşu tablosu, uzun yıllar boyunca saf güzellik ile ilişkilendirilmiştir. Holly Hagan ve Heather Byrd gibi önemli modeller ile birlikte ünlü şarkıcı Lady Gaga da Venüs'e atıfta bulunan pozlar vermiştir (Yakar, 2022). Yaramaz Venüs ismini verdiği fotomanipilasyon çalışmasında Venüs'e atıfta bulunan John Doe, ideal güzellik imajını ve kadının toplumsal cinsiyet rollerini sorgulayarak toplumun tabu olarak gördüğü konuları ironik bir şekilde çalışmasına yansıtmıştır.

Görsel 12. Gazi Sansoy *Yüzşüzler Serisi- Venüs'ün Doğuşu*, 2017.

Postmodern dönemin genel yapısı, günümüz sanatçıların sanatsal arayışlarını etkilemeye devam etmektedir. Özellikle Venüs'ün sanatçılar tarafından eklektik bir tarzda kullanımı ile çağın değişen "güzel kadın" algısı değişmiştir (Açan ve Aygenç, 2015, s. 252). Dolayısıyla postmodern süreci yaşamaya devam eden günümüz sanatçılarından biri olan ve eleştirel yaklaşımıyla dikkat çeken Gazi Sansoy, çalışmalarında çok katmanlı bir yapı kullanmaktadır (Martı Dergisi, 2022). Ressam Gazi Sansoy, "Yüzsüzler" serisinde Rönesans dönemi resimlerini, sadece vücutlarını yok ederek ve pop renklerle boyayarak çağdaş renk zıtlığı oluşturmaktadır. Sansoy, mitolojik imgelerin ve Rönesans dönemi resimlerinin Rönesans dönemindeki sanatçılar tarafından o döneme ait tarzlar ve teknikler kullanılarak resmedilmiş olduğunu ifade etmektedir. Ancak Sansoy, her bir resmin, o resmi yapan sanatçının hayal gücünün eseri olduğunu ve dolayısıyla bu imgelerin gerçek olmadığını, "Yüzsüzler" adının buradan geldiğini belirtmektedir (Gazete Kadıköy, 2013). Sansoy, Rönesans dönemi eserlerine hayranlık duymaktadır. Sanatçı için Sandro Botticelli'nin Venüs'ün Doğuşu tablosu da 15. yüzyıl Avrupası'nda dönemin diğer önemli eserlerinden farklıdır. Roma'nın aşk tanrıçası Venüs, resmin ana figürü olarak tamamen çıplak şekilde resmedilmiştir. Bu, kilisenin baskın olduğu bir dönemde dini figürlerin beslendiği resimlerin aksine, o zamanlar tek örnek olan bir çıplaklık örneğidir. Ancak, hümanizm akımının ortaya çıkması ve yayılmasıyla birlikte bu tabu ortadan kalkmıştır (Yakar, 2023). Bu bağlamda "Yüzsüzler" serisi çalışmalarından biri olan "Venüs'ün Doğuşu" (Görsel 12) isimli çalışmada Sansoy; alışıldık imgeleri yerlerinden ederek çıplaklık olgusuna eleştirel bir bakış açısı ortaya koymaktadır. Dolayısıyla Venüs'ün Doğuşu (Görsel 12) çalışmada Doğu ile Batı'nın sosyokültürel farklılıklarına çıplaklık üzerinden gönderme yaparak geçmişi, bugünü ve geleceği sorguladığı söylenebilir (Martı Dergisi, 2022). Erkök'e (2023) göre "Yüzsüzler" serisi, çağdaş realite ve günümüz sanatçısının bakış açısıyla sunulan ideal veya gerçek olanı sorgulamayı amaçlar. Her bir izleyicinin zihni bu imgeler hakkında düşünmek için serbest bırakılır. Bu şekilde sanatçı, geniş renk paletiyle yarattığı boşluğun izleyicinin hayal gücü tarafından tamamlanmasını sağlar.

Görsel 13. *Yuri Zalevski, Dijital Tasarım.*

Ukraynalı sanatçı Yuri Zalevski diğer bir deyişle Fotograffika adı verilen sanatçı, sürrealist kompozisyonlar ile siyah beyaz fotoğraflar ve videolar üreten bir dijital sanatçıdır. Yuri Zalevski, glitch çalışmalarında; sanat tarihinden beslenerek popüler kültür, din ve siyasetin iç içe olduğu eserler üretmektedir. Birçok sanat ikonalarına çalışmalarında yer veren sanatçı, özellikle suretleri akışkanlaşmış, dağılmış bir şekilde tasvir etmiştir (Burgaz, 2018). Zalevski'nin çalışması (Görsel 13) antik bir Yunan heykelinin siyah beyaz yeniden dijital olarak üretilmesidir.

Resme Etkileri

Görsel 14. Ahmet Uzuner, *Hititlerde Bayram Kutlamaları*, 30 x 42 cm, K.Ü.Karışık teknik, 2020.

Görsel 15. Ahmet Uzuner, *Hititlerde Bayram Kutlamaları*, 30 x 42 cm, K.Ü.Karışık teknik, 2020.

Resim alanında antik kültürleri çalışmalarına yansıtan diğer bir sanatçı ise Ahmet Uzuner'dir. Uzuner, Hitit uygarlığının sanat biçimlerinden bazı sembol ve biçimleri ele alarak fotomontaj, çini mürekkebi ve akrilik boya ile çalışmalarını oluşturmuştur (Görsel 14-15). Eserlerde yer alan biçimlerin orijinalden yararlanılarak geliştirildiği söylenebilir. Geliştirilen biçimlerden her bir sembol ve şekil aslından yararlanılarak oluşturulmuş ama kompozisyon ve kurgu olarak aslına bağlı kalınmamış değiştirilerek yapıt yeniden yorumlanmıştır.

Fotoğrafa Etkileri

Görsel 16. Gérard Rancinan, *Modernin Çöküşü veya Apotheosisi*, Fotoğraf.

Günümüzün çağdaş fotoğraf sanatçılarından Gérard Rancinan, farklı alanlarda ve sanat tarihine göndermeler içeren eserler ortaya koymaktadır. Stüdyo ortamında kurgulayarak yapmış olduğu çalışmalardan biri olan "Modernin Çöküşü veya Apotheosisi" isimli çalışması (Görsel 16) Korint sütunları arasında geçmiş ile günümüzü birleştiren eklektik bir sanat eseri olarak okunabilir.

Yazar Caroline Gaudriault ile birlikte komedi ve trajedinin karışımından oluşan "Modernler Üçlemesi" adı verilen bu seride Rancinan, mutlak bir mutluluk arzusuyla yönlendirilen kafası karışmış bir insanlığın fotografik görüntüsünü betimlemiştir (Digby, 2012). Rancinan'ın "Modernin Çöküşü veya Apotheosisi" isimli çalışmasında; erkek ve kadınların kılık değiştirdiği kurgulanmış bir alemin ortasında dinin alay konusu haline geldiği, cinsiyet ve cinselliğin sorgulandığı, korint sütunlarının arasında tabuların ötesinde görsel kodlar ile nihilist bir çöküşün betimlendiğini söylemek mümkündür (Véronique Saint-Ges, 2019).

Görsel 17. Jonathan Thorpe, Heather'ın Rönesansı, Fotoğraf, 2014.

Sanatçı Hannah Wilke gibi fotoğraf sanatçısı olan Jonathan Thorpe, 2014 yılında etkileyici bir proje gerçekleştirmiştir. Bu proje, kanserle mücadele eden bir kadını, antik mite atıfta bulunarak temsil etmektedir. Kemoterapi gören Heather Byrd ile birlikte çalışan Thorpe, Sandro Botticelli'nin "Venüs'ün Doğuşu" tablosunu bir hastane odasında yeniden yorumlamıştır. "Heather'ın Rönesansı" (Görsel 17) olarak isimlendirilen bu projede hastane odasında çıplak ve kel olan Heather, bu karede Venüs olarak temsil edilmektedir. Bu proje, yalnızca Heather'ın karşılaştığı zorlukları değil, aynı zamanda genel olarak kanserin üstesinden gelmeye çalışan herkesin cesaret ve dayanıklılığına da atıfta bulunmaktadır. Thorpe'un projesi, Heather'ın kanserle mücadelesi ile Botticelli'nin resmi arasında bir bağ kurmuştur. "Rönesans" adı ise Heather'ın zorlu bir dönemin ardından yeniden doğuşunu ifade etmektedir. Hanssie'ye (2014) sanatçının yapmış olduğu bu projede önemli olanın herhangi olumsuz bir durumda bile pes etmeden güçlü ve kararlı bir şekilde çaba göstermek olduğunu vurgulamıştır.

Görsel 18. Flora Borsi Venüs'ün Doğuşu Foto Manipülasyon, 2018.

Diğer bir sanatçı fotoğraf çalışmalarında dikkat çeken Flora Borsi'dir. Borsi, Botticelli'nin "Venüs'ün Doğuşu" (Görsel 18) isimli eserini foto manipülasyon tekniğiyle yeniden kurgulayarak kendine mal etmiştir.

Görsel 19. Benvenuto Cellini, *Medusa'nın Başı ile Persus*, 1554.

Görsel 20. Cindy Sherman, *İsimsiz*, 228.

Antik mitlerden faydalanarak postmodern sanat eserleri üreten diğer bir sanatçı Cindy Sherman'dır. Sherman, antik mitolojik figürleri çağdaş dünyanın sorunlarıyla modern bir şekilde yeniden yorumlayarak, kadın kimliği ve toplumsal cinsiyet rolleri üzerine düşündüren kışkırtıcı eserler yaratmıştır. Sherman'ın fotoğraf serisinde, güncel sanatta antik mitlerin yansımalarının etkili örneklerini verdiği söylenebilir. Güldemet'e (2020) göre bu eserde (Görsel 20) Benvenuto Cellini'nin bronzdan yapmış olduğu Perseus heykeli (Görsel 19) Sherman'ın çalışması ile yeni bir bağlamda var olmuştur.

Performans Sanatına Etkileri

Görsel 21. Yıldız Doıran, *Kıbele*, Performans, 2011.

Kybele'nin resim ve heykel yorumlamalarının dışında çağın üretim araçlarından 2012 yılında Yıldız Doıran'ın "Kıbele" (Görsel 21) adlı performansı Hitilerin Kybele Tanrısına gönderme yaparak; günümüz kapitalist toplumu ve otoriter yapılarının, kadın bedeni üzerinden temsil eden bir simge olarak kullanılmıştır. Doıran performansını şöyle açıklamıştır:

Geçmişteki inançlarda kadını yüceltme, kadına tapma ve hatta ibadet etme varken; bugün gelinen noktada: materyalist anlayışın şekillendirdiği modernitenin çarkları arasında kalan

kadın; asaletini, onurunu, anneliğini kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Doğalarını korumak için direnmek zorunda olan anaerkil toplum ve onları değişime uğratan ataerkil kapitalist toplum direnci; yaşadığımız çağın üretim araç, biçim ve ilişkilerinin ait olduğu yeni ataerkil toplum yapısı tekrar sorgulanmaktadır. Kadının toplumun yaşaması, üremesi ve sağlıklı olması için üstlendiği roller, mitsel alanda da ana soyunu geçerli kılmıştır. ...Bir örnek olarak “Kybele” kimliği anakronist yaklaşımla günümüz mekanlarında anlamlandırılmaya çalışıldığında kimdir? (Aktaran; Kıyar, 2012, s. 369).

Görüldüğü üzere, Yıldız Doyran'ın “Tanrıça Kybele” adlı performansı ile ilkçağdan itibaren sembolleşen Kybele'nin, güncel sanatın sembolik temsillerinden biri haline geldiği söylenebilir.

Görsel 22-23. *Pepx Romero. Performans, 2022.*

Performans sanatçısı Pepx Romero, 2022 yılında Mexico City'deki Museo Nacional de Antropología'da antik sanat eserlerini öperek ya da yalayarak performanslarını gerçekleştirmiştir. Bu performansının amacını Meksika yerlilerine ait sanat eserlerinin uluslararası müzayedeler yoluyla satışı ile ilgili farkındalığını artırmak olduğunu ifade eden sanatçı, müzedeki yaklaşık 30 eseri robotik bir seslendirme eşliğinde öpmüş ve yalamıştır (Görsel 22-23). Aslında Mexico City'de tiyatro yönetmeni olarak çalışan Romero performansında; antik sanat eserlerinin müzayedede evleri tarafından satışına dikkat çekmeyi, eserlerin yağmalanmasını ve yasadışı satışını eleştirmektedir (Ertuğrul, 2022).

Görsel 24. *Pietà, B. M. Michelangelo, 1498/1499.*

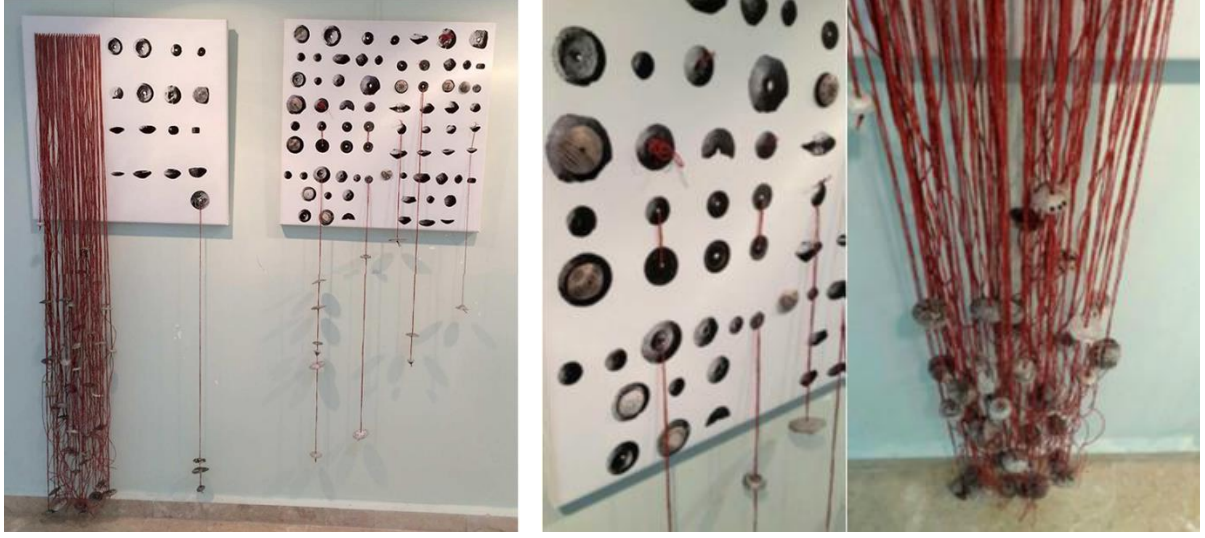

Görsel 25. *Pietà, M. Abramović ve Ulay, 1983/2002.*

Din ve mitolojik unsurlar daima sanatın konularından biri olmuştur. Dolayısıyla Michelangelo'nun Pietà'sı (Görsel 24) ile Abramović ve Ulay'ın Pietà'sının (Görsel 25) konu olarak dinin etkisinde ve kurgu açısından benzer bir kompozisyon ile oluşturulduğu söylenebilir. Değirmenci ve Canduran'a (2022, s. 81) göre Hz. Meryem'i kendi vücudunda temsil eden Abramović, izleyiciye sıradan bir hüznü duygusunu değil aynı zamanda Hz. Meryem'e özgü güç ve şefkat imgelerini, Ulay'ın ise Hz. İsa'ya atfedilen huzura erme imgesini kendine mal etmiştir. Bu bağlamda Michelangelo'nun Pietà'sının güncel sanat pratikleri

kullanılarak Abramovic tarafından günümüz postmodern estetik bakış açısıyla yeniden üretildiğini söylemek mümkündür.

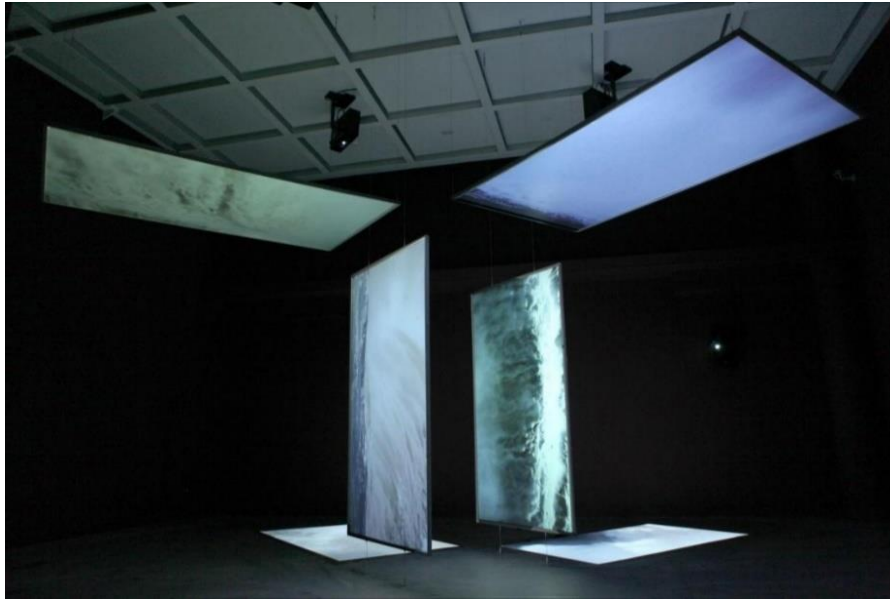
Enstalasyona Etkileri

Görsel 26-27. Zeliha KAYAHAN, "Güncel Ağırşaklar Serisi", Detay, 70x 150 cm., 2016.

Anadolu tarihinde önemli bir yere sahip olan Hitit sanatı etkilerini, günümüze kadar gelenek, inanç ve sembolik biçimlerde kutsal bir arayışın sembelleri olarak göstermiştir (Köken, 2014, s. 14). Zeliha Kayahan'ın "Güncel Ağırşaklar Serisi" isimli çalışması da bu sembolik biçimlerin bir göstergesi olarak gösterilebilir. Kayahan'ın "Güncel Ağırşaklar Serisi" (Görsel 26-27) ismini "Hitit Ağırşakları"ndan almaktadır. Kültürel değeri ve estetik tarafıyla bir kültürel nesne ile katmanlı bir yapı oluşturan sanatçı, Hitit ağırşakları üzerinden geçmişle günümüz arasında bir bağ kurmuştur.

Video Arta Etkileri

Görsel 28. Kutluğ Ataman, *Kıyamet*, 6 Kanallı Video Yerleştirmesi (Renkli, Sesli) Ed. 1/5 + 1 AP, 2009.

Kutluğ Ataman'ın 2008 yılında başlattığı Mezopotamya Dramaturjileri serisi, içinde yaşanılan coğrafyanın tarihine kendi gerçekliklerini ve kimliklerini yine kendi kurgularıyla inşa eden, kabuk değiştiren birer kurgu olarak bakar. Mezopotamya Dramaturjileri, Doğu'yla Batı, moderniteyle gelenek arasındaki karşıtlılardan yola çıkarak gerçekle kurgu arasında bir köprü kurup Türkiye'nin modernleşme serüvenine göndermelerde bulunmaktadır (Arter, 2011). Mezopotamya Dramaturjilerinden biri olan Ataman'ın suyun yıkıcı etkisinden yola çıkarak isimlendirdiği "Kıyamet" isimli (Görsel 28) video heykel alışması, Arjantin'in Mezopotamya Bölgesi'nde bulunan Iguazu şelalesi'nden yararlanılmıştır. Dolayısıyla Ataman bu video ile

farklı iki coğrafyanın insan üretimi olan bir kurgudan ibaret olduğuna dikkati çeker (Yıldırım, 2023). Ataman'ın "Kıyamet" isimli video çalışmasında; Iguazu Şelalesinden akan suyun tüm ayrıntıları galeri mekanının zeminine, duvarlarına ve tavanına farklı ekranlardan 6 kanallı olarak yansıtılmaktadır. Birçok kültürün beşiği olan Mezopotamya'dan yola çıkarak Ataman'ın "Kıyamet" isimli video heykel çalışması, eski uygarlıkların kültürel yansımalarının güncel bir yorumu olarak okunabilir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Antik eserler, antik çağlarda üretilmiş olan sanatsal ve kültürel değerlerdir. Bu eserler, antik uygarlıkların yaşam tarzını, inanç sistemlerini ve estetik anlayışını yansıtır. Antik eserler, zamanla güncel sanatta da kendine yer bulmuş ve sanatçılar tarafından ilham kaynağı olarak kullanılmıştır. Bu bağlamda geçmişten günümüze antik uygarlıkların ortaya koyduğu sanat eserleri ve kültürlerinin güncel sanat içerisinde nasıl yer bulduğu, günümüzde sanatçıların bu kültür, kavram ve eserlerden yola çıkarak kendi çalışmalarına bu eserleri nasıl yansıttıkları ortaya konmaya çalışılmıştır. Disiplinlerarası yapılan bu çalışmaların; çok katmanlı bir yapı ile oluşturulduğu, gelenekselin dışında, farklı ve yeni sanatsal görüntüler elde edildiği, ironik bir gerçeklik içinde bağlamından kopararak yorumlandıklarını söylemek mümkündür.

Antik dönemde yapılan sanatsal çalışmalara bakıldığında o dönemin toplumsal, dinsel, kültürel ve toplumsal yapısına göre şekillenmektedir. Devam eden süreç ile birlikte yapılan sanatsal çalışmaların, yaşanan düşünsel gelişmenin başı çektiği ve bu düşünsel gelişimle birlikte bilime, teknolojiye ve sanata farklı perspektifler kazandırdığı anlaşılmaktadır. Günümüze gelindiğinde sanat, çok dilli ve çok sesli bir yapıya bürünmüştür. Sanattaki bu çok dillilik konuların zenginleşmesine zemin hazırlamıştır. Sanatçılar çoğunlukla yeni konuları gündemine alırken, bazı sanatçıları eski dönemlerdeki sanatsal konuları tekrardan ele aldıkları dikkati çekmektedir. Postmodern sanatçıların geçmişin mitlerini sürekli olarak yeniden ele almaları; Performans, Enstalasyon, Fotoğraf, Dijital Sanat, Resim ve Heykel gibi teknikleri güncel sanatın önemli bir aracı haline getirmiştir.

Mitler doğa güçlerini ve doğaüstü varlıkları anlatan hayal ürünleri olarak bilinir ve doğası gereği sanatla bağlantılıdır. Bu mitler geçmişten günümüze sanat dallarının tamamında konu edilip işlenmiş ve bu süreç içinde değişime uğramışlardır. Sanatçılar, antik eserleri ve mitolojiyi değiştirerek geliştirmiş ve eserlerinde sıkça kullanmışlardır. Mitolojik hikayelerden ilham alırken bazen de kendi hikayeleriyle mitlerini yaratıp üretimler yapmışlardır (Mansuroğlu, 2018, s. 108). Geçirdiği tüm biçimsel ve düşünsel değişikliklere rağmen sanat, günümüzde farklı tekniklerle kendini ortaya koymaya devam etmektedir. Dolayısıyla bu çalışmada, geçmişten günümüze değin antik uygarlıklara ait eserler incelenmiş; farklılaşan dönemlerle birlikte değişime uğrayan ve farklı biçimlerde yeniden oluşturulan bu eserlerin geçmişle kurdukları bağların kendine mülk etme, temellük etme ve eklektisizm gibi yöntemler temelinde oluşturulduğu görülmüştür. Bu yöntemlerin gelecekteki sanatçı adayları için ise bir esin kaynağı olabileceği ve tarihsel olgulardan faydalanmalarının, kendi sanatsal bakış açılarını oluşturabilmeleri açısından önemli olduğu söylenebilir.

Diğer yandan bazı çalışmalarda uygarlıkların sanat olgusu farklı üsluplar şeklinde kendini göstermiş ve din olgusu sanat olgusunun ana hattını oluşturmuştur. Bu bağlamda sanat, bireysel değil bütünsel bir meseleyle bütün bir medeniyetin sanat biçimi olarak karşımıza çıkmıştır (Sarı, 2018, s. 135-136). Dolayısıyla günümüzde devam eden postmodern süreçte, sanatçılar bireysel arayışlarını sürdürürken antik döneme ait imgelerden faydalanarak eklektik bir yaklaşımla hareket etmiştir. Özellikle antik çağlardan postmodern döneme kadar antik uygarlıkların ortaya koydukları eserler, sanatın içinde bir temsil biçimi olarak sürekli yer almıştır. Postmodern dönemle birlikte sanat kabuk değiştirmiş ve ideolojilere göre farklı üsluplar gündeme gelmiştir. Postmodern sanatçının mitsel göndermeleri, sanatçılar için bir esin kaynağı haline gelmiştir. Bu bağlamda bazı sanatçıların antik eserlerden ve kendi mitlerinden yola çıkarak çalışmalarında; sosyolojik, psikolojik ve kültürel açıdan sembol, simge ve motiflerle eleştirel göndermeler içerdiği söylenebilir.

Antik dönemi eserlerinde konu edinen güncel sanatçılar; popüler kültür, din ve siyaset, mitolojik olgular, inançlar, toplumsal olgular, savaşlar gibi sanat tarihinden birçok konuda eser üretmişlerdir. Geçmişle günümüz arasında bir bağ kuran bazı sanatçılar Hitit kültürü ve kültürel nesnelere çalışmalarında kullanmışlardır. Rönesans eseri olan Botticelli'nin "Venüs'ün Doğuşu" tablosu ise ironi ve metaforlarla geçmişle günümüz arasında tarihsel bir bağ kurarak güncel sanatçılar tarafından yeniden ele alınmıştır. Ayrıca yapılan incelemede bazı sanatçıların Michelangelo'nun yapmış olduğu "Davut" ve "Pietà" heykelinden esinlenerek ironi, metafor ya da alegorilerle postmodern bir üslupla çalışmalarını oluşturduğu, farklı simgeleştirmeler ile günümüzde farklı üsluplar ile bu heykellerin yorumlandığını söylemek mümkündür.

İncelenen çalışmalarda sanatçılar, göz ardı edilen kişisel veya toplumsal bellekle ilgili yönleri ön plana çıkarmışlardır. Sanatçılar, antik eserleri ve mitolojiyi kendi sorgulamalarının temel kaynağı olarak görmüş ve bu düşüncelerini kendi teknikleri ile güncel bir yorumla sunmuşlardır. İşlenen antik eserler ve mitolojik konular, genellikle teknik ve üslup açısından ne çıkarılırken, incelenen çalışmalarda bazen teknikler bazen de kavramlar yüceltilmiştir. Sanatçılar kendi imgelerini ve tekniklerini ortaya koymak için mitolojik isimler ve antik eserlerden veya kişisel mitolojilerinden ilham almışlardır. Günümüz sanatında etkili olan şey, klasik üslubun günümüz kavramsal diliyle birleştirilmesidir. Ayrıca birçok antik eserdeki mitolojik karakterlerin insansı özellik atfedilip hala yaşıyor izlenimi verilmesi ise eserlere dikkat çekici bir gerçeklik katmıştır (Mansuroğlu, 2018). Tüm bunlar sanatçıların antik eserleri ve mitolojiyi kaynak olarak eserlerini derinleştirdiğini ve farklı anlamlar oluşturduğunu bizlere göstermektedir.

Görüldüğü gibi, antik dönem eserlerini konu alan birçok sanat eseri geçmişten günümüze kadar üretilmiştir. Antik Yunan sanatından Rönesans, Barok, Neoklasik, Romantizm, Sürrealizm ve Pop Sanat gibi farklı dönemlerde antik eserler işlenmiş ve değişen sanat anlayışlarıyla farklı formlarda ve tekniklerle kendini göstermiştir. Antik eserler, zaman içinde birbirlerinden beslenerek zenginleşmiş ve günümüze kadar ulaşmayı başarmışlardır. Dolayısıyla sanatçılar, geçmiş uygarlıklara ait eserleri değiştirip geliştiren günümüzde sıkça kullanmışlar ve mitolojik hikayelerden ilham alarak kendi sorgulamalarını ortaya koymuşlardır. Bu bağlamda insanlığa özgü kavramlar farklı zamanlarda ve sosyokültürel değerlerle sanatın dilini değiştirmeye devam ederek bu kavramlar, farklı sorgulamalar sonucunda yeni formlarda yeniden yaratılmışlardır (Toluyağ, 2020, s. 280). Antik eserlerin estetik ve sembolik değerleri güncel sanatçılar tarafından kendi sanatsal dil ve anlatım biçimlerine uygun şekilde yeniden yorumlanmasıyla özgün ve farklı bir bakış açısı ortaya çıkmıştır. Bu yansımalar, güncel sanatta birçok farklı formda görülebilir. Antik dönem uygarlıkları içinde Mısır, Mezopotamya, Anadolu Yunan ve Roma gibi uygarlıkların eserleri ve formlarını güncel sanatçılar; Performans, Video, Enstalasyon, Heykel, Resim, Baskı, Fotoğraf gibi tekniklerle kendi bireysel arayışlarına göre sorgulamışlar ve yorumlamışlardır. Bu sanatçılar; antik eserlerin estetiğini, sembolik anlamlarını ve çeşitli unsurlarını bir araya getirerek yeni ve özgün eserler yaratırken, aynı zamanda yeni teknikler ve malzemeleri de keşfetmişlerdir. Bu yeni teknikleri ve malzemeleri keşfeden sanatçılar, sanat dünyasında sürekli bir yenilik ve gelişim sağlamışlardır.

Postmodern dönemin eserleri, antik dönemlerin izlerini taşıırken sanatçılar, bunları çağımızın estetik anlayışıyla birleştirmiştir. Bu sayede eserler çok katmanlı bir yapıya sahip olmuş ve postmodern sanatçılar, geçmiş bugünün sanat anlayışıyla ortaya koymuşlardır. Sanatta antikite kavramı, öncelikle figür ve biçimlerin içeriği ve tasvir edildiği biçimi belirlemiş, postmodern çağda sanatçılar bu figür ve biçimleri, gerçeklik ve temsil arasındaki sınırları belirsizleştiren bir sanatsal dilde yorumlamışlardır. Bu nedenle, antikite kavramı; sanatçıları etkileyerek eserlerin yapılarını, konularını ve ifade biçimlerini belirlemiş bu da güncel sanata yansımıştır. Bu bağlamda antik olanın yorumu, sanatçının bakış açısına, dönemin sanat anlayışına ve kullanılan tekniklere göre değişiklik göstermiştir.

Antik eserler, yenilikçi ve özgün bir ifade bulmak isteyen postmodern sanatçılar için ilham kaynaklarından biridir. Bu eserlerin estetik özellikleri, sembolik anlamları ve hikayeleri, sanatçıların eserlerini yaratırken kendilerine yol gösterici bir rehber olmuştur. Dolayısıyla antik eserlerin güncel sanattaki kullanımı ile geçmişle bugün arasındaki ilişkiyi sorgulamaya yönelik bir köprü vazifesi ortaya koymuştur. Bu sorgulama sürecinde postmodern sanatçılar, antik eserlerin günümüz dünyasında nasıl anlamlandırılabilceğini ve nasıl dönüştürülebileceğini keşfederken, geçmişin izlerini günümüzdeki sorunlar ve meselelerle farklı bir perspektifle ele almanın yollarını araştırmışlardır. Sanatçılar, antik eserlerin estetik ve tarihi değerlerini çalışmalarında kullanarak kültürel mirasın korunması ve tanıtılmasında da önemli bir role sahip olmuşlar ve farkındalık yaratmışlardır. Bu bağlamda postmodern sanatçıların, toplumun antik eserlere ve geçmişin kültürel mirasına ilgi duymasına ve gelecek nesillere aktarılmasına öncülük ettikleri söylenebilir.

Sanatçılar, antik eserlerin estetik ve sembolik değerlerini, sanat dünyasındaki teknolojik yenilikleri, olgu ve oluşumları, günümüz meseleleri ile birleştiren yeni ve özgün sanat eserleri yaratmaya devam edeceklerdir. Bu bağlamda sanatçıların, dijital sanatın olanaklarından yararlanarak antik eserleri yeni bir boyuta taşıyıp izleyicilerle interaktif performatif eserler ortaya koyacakları söylenebilir. Sonuç olarak antik eserlerin güncel sanatçılar tarafından kullanılması; yaratıcılık, inovasyon, kültürel mirasın korunması ve tanıtılması gibi birçok alanda önemli bir rol oynamıştır. Gelecekte, antik eserlerin güncel sanat üzerindeki etkilerinin daha da eşitleneceği, gelişeceği ve yeni nesil sanatçıların yaratıcılığını destekleyici bir unsur olacağı söylenebilir.

Etik Beyan

“Antik Eserlerin Güncel Sanata Etkileri” başlıklı çalışmanın yazım sürecinde bilimsel, etik ve alıntı kurallarına uyulmuş; toplanan veriler üzerinde herhangi bir tahrifat yapılmamış ve bu çalışma herhangi başka bir akademik yayın ortamına değerlendirme için gönderilmemiştir. Bu makale için etik kurul izni zorunluluğu bulunmamaktadır.

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı

Yazarların çalışmadaki katkı oranları eşittir..

Çatışma Beyanı

Araştırmacıların araştırma ile ilgili diğer kişi veya kurumlarla yaşanabilecek herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Kaynakça

- Açan, V. ve Aygenç, E. (2015). Postmodern dönemde venüs'ün sanat objesi olarak kullanımı. *Sanat Yazıları*, (33): 239-254.
- Arı, B.B.Ü. (2019). Geçmişten güncel venüs. *İdil*, 55 (2019 Mart): s. 321-330. doi: 10.7816/idil-08-55-05.
- Arter. (2011). *Kutluğ ataman: mezopotamya dramaturjileri*. Erişim Adresi: <https://www.arter.org.tr/kutlug-ataman>, Erişim Tarihi: 07.01.2022.
- Artsy.net. (2023). *Lluis barba-115 artworks, bio & shows on artsy*. Erişim Adresi: <https://www.artsy.net/artist/lluis-barba>, Erişim Tarihi: 04.02.2023.
- Atalay, M. C. & Dolmacı, M. (2012). Arkaik dönem heykellerinin modern sanatçılarda etkileri ve plastik eserlerde kullanımları. *Batman Üniversitesi Yaşam Bilimleri Dergisi*, 1 (1), 909-919.
- Başar, G. ve Yıldız, E. M. (2019). Tarih öncesinden günümüze modern dünya ve çağdaş resim. *Ulakbilge*, 42, s. 811-824. doi: 10.7816/ulakbilge-07-42-05.
- Bayrakçı, N. (2022). *Rönesans dönemi sanatçılarından sandro botticelli'nin venüs'ün doğuşu isimli tablosu*. Erişim Adresi: <https://onedio.com/haber/sandro-botticelli-nin-venus-un-dogusu-isimli-tablosu-1096044>, Erişim Tarihi: 09.12.2022.
- Bölücek, A. T. (2019). *Güncel sanat pratiklerinde imge olarak venüs*. (Yüksek Lisans Tezi), Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Antalya.
- Burgaz, E. (2018). *Gerçeküstü glitch kompozisyonları*. <https://bigumigu.com/haber/gercekustu-glitch-kompozisyonlari/>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Candemir, T. ve Topcuoğlu, Ü. Ilgaz, Ö. (2016). Bir proje, bir sergi; hitit ritüelleri. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 9 (44), 632-646.
- Değirmenci, N. ve Canduran, K. (2022). Sanatta geleneğin döngüsü: Güncel imgelerin geleneksel imgelerden yeniden üretilmesi. *Yedi: Sanat, Tasarım ve Bilim Dergisi*, 27, 75-85. doi: 10.17484/yedi.948682.
- Deodato.art. (2023). *Jeff koons-gazing ball*. Erişim Adresi: <https://www.deodato.art/en/artists/jeff-koons/gazing-ball.html>, Erişim Tarihi: 29.01.2023.
- Digby, C. (2012). *Wonderful world, solo show by gerard rancinan*. Erişim Adresi: <http://www.artpie.co.uk/2012/06/wonderful-world-solo-show-by-gerard-rancinan/>, Erişim Tarihi: 01.02.2023.
- Eren, D. (2019). *Kapitalizm ve Fast-Food Sektörü*. <https://www.sosyalistgundem.com/kapitalizm-ve-fast-food-sektoru-denizhan-eren/>, Erişim Tarihi: 21.07.2023.
- Erkök, Ö. A. (2023). *Yüzsüzler Serisi; Rönesans'ın Kayıp Bedenleri*. Erişim Adresi: <http://gazisansoy.com/yuzsuzler-serisi-ronesansin-kayip-bedenleri/>, Erişim Tarihi: 19.07.2023.
- Ertuğrul, E. (2022). *Performans sanatçısı, yerli meksika eserlerini yaladı ve öptü*. Erişim Adresi: <https://arkeofili.com/performans-sanatcisi-yerli-meksika-eserlerini-yaladi-ve-optu/>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Gazete Kadıköy. (2013). *Ressam Gazi Sansoy soruyor: "Biz Kimiz?"*. Erişim Adresi: <https://www.gazetekadikoy.com.tr/gundem/ressam-gazi-sansoy-soruyor-biz-kimiz>, Erişim Tarihi: 19.07.2023.
- Güldemet, A. (2020). Cindy Sherman, Bitmeyen Yeniden Yorumlar. *Kontrast*, Sayı 52, <https://kontrastdergi.com/en/cindy-sherman-bitmeyen-yeniden-yorumlar-52-sayi/>, Erişim Tarihi: 24.07.2023.
- Hanafy, I. M. (2017). The development of painting from primitive to post-modern: a case study of egypt, *International Journal of Art and Art History*, 5 (1), 19-31. DOI: 10.15640/ijaah.v5n1p3.
- Hanssie. (2014). *Cancer patient recreates botticelli's 'birth of venus'*. Erişim Adresi: <http://www.slrlounge.com/cancer-patient-recreates-botticellis-birth-venus-shot/>. Erişim Tarihi: 05.02.2023.
- Icon-Icon, (2017). *The gazing ball series by jeff koons reconsiders the classics*. Erişim Adresi: <https://www.icon-icon.com/en/the-gazing-ball-series-by-jeff-koons-reconsiders-the-classics/>, Erişim Tarihi: 29.01.2023.
- Kaplan, I. (2016). *How ancient greek and roman art can speak to a digital age*. Erişim Adresi: <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-how-ancient-greek-and-roman-art-can-speak-to-a-digital-age>, Erişim Tarihi: 30.01.2022.

- Kıyar, N. (2012). Kybele'nin sanat nesnesi olarak kullanımı. *İnönü Üniversitesi Sanat ve Tasarım Dergisi*, 2 (6) 355-371.
- Koray, S. (2014). *Kapitalizm, Beslenme Alışkanlıkları ve Sağlık*. Erişim Adresi: <https://marksist.net/suphi-koray/kapitalizm-beslenme-aliskanliklari-ve-saglik>, Erişim Tarihi: 21.07.2023.
- Köken, M. (2014). *Hitit uygarlığının çağdaş türk resmine etkisi*. (Yüksek Lisans Tezi), Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Mansour, A. R. M. (2020). The functional and aesthetic values for the sign through ancient civilizations as an entrance to enrich the visual and cultural formulas of the contemporary service sign. *International Journal Of Multidisciplinary Studies In Art And Technology*, 3, (1), 22-26.
- Mansuroğlu, A. (2018). Taner ceylan'ın altın çağ sergisi bağlamında günümüz resminde mitolojik imge kullanımı. (Yüksek Lisans Tezi), Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
- Marius, M. (2021). The beguiling appeal of daniel arsham's "time dilation" and tara donovan's "intermediaries". Perrotin Art Gallery, ss. 1-13.
- Martı Dergisi. (2022). Ressam gazi sansoy'dan "dönemler" 11 ocak-16 şubat arasında laudel contemporary'de. Erişim Adresi: <https://www.martidergisi.com/ressam-gazi-sansoydan-donemler-11-ocak-16-subat-arasinda-laudel-contemporaryde/>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Mineo, A. (2021). Perrotin Art Gallery, BlackBook "Crossing Chronology: Daniel Arsham's 'Time Dilation' Opens at NYC's Perrotin Gallery" ss.1-5.
- Oral, B. (2018). İstanbul'da gerçekleştirilen çağdaş sergiler üzerinden sanatçı, yapıt, mekân ve izleyici ilişkisine yönelik değerlendirmeler. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 11, Sayı 2, ss. 991-1018.
- Orhan, U. (2019). *Çağdaş sanatta mitoloji*. Batman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Resim Anasanat Dalı, (Yüksek Lisans Tezi), Batman.
- Özçekim. (2019). *Antik çağdan günümüze: sanatın zaman tüneli*. Erişim Adresi: <http://ozcekim.com.tr/dergi/4-sayi/antik-cagdan-gunumuze-sanatin-zaman-tuneli/>, Erişim Tarihi: 30.01.2022.
- Parlar, Y. (2011). *Dikkat kadın sergisi*. Erişim Adresi: <http://turizmkuultursanat.blogcu.com/ekav-sanat-dikkat-kadin-sergisi-yilmaz-parlar-haberi/11510845>, Erişim Tarihi: 19.10.2022.
- Sarı, E. (2018). Sanat olgusunun tarihsel süreçte değişen tanımı, işlevi ve değeri üzerine. *Eriyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, XLV, 2018/2, 131-154.
- Soğukkuyu, B. (2019). Sosyal medyada postmodern kolajlar: sanat ve hızlı tüketim, *Uluslararası Sanat ve Estetik Dergisi*, Yıl: 2 Sayı: 3, ss.1-16.
- Sotheby's. (2018). *The classical now – ancient art in the modern imagination*. Erişim Adresi: <https://www.sothebys.com/en/articles/the-classical-now-ancient-art-in-the-modern-imagination>, Erişim Tarihi: 30.01.2022.
- Toluyağ, D. (2020). Geçmişten günümüze heykel sanatında mitolojik imgeler. *İdil*, 66, 267-282. doi: 10.7816/idil-09-66-09
- Véronique Saint-Ges. (2019). *RANCINAN et Caroline Gaudriault dialoguent à l'institut Bernard Magrez jusqu'au*. Erişim Adresi: <https://www.bordeaux-gazette.com/rancinan-et-caroline-gaudriault-dialoguent-a-l-institut-bernard.html>, Erişim Tarihi: 03.06.2022.
- Yakar, U. (2022). *Dünyanın En Meşhur Eserlerinden Biri Olan 'Venüs'ün Doğuşu' Tablosunun Arkasında Yatan 10 Gizli Gerçek*. Erişim Adresi: <https://www.webtekno.com/venusun-dogusu-tablosu-gercekler-h127884.html>. Erişim Tarihi: 19.07.2023.
- Yıldırım, Ö. (2023). *Bir kutluğ ataman sergisi: mezopotamya dramaturjileri*. Erişim Adresi: <http://ozgenyildirim.blogspot.com/2011/11/bir-kutlug-ataman-sergisi-mezopotamya.html>, Erişim Tarihi: 29.01.2023.

Görsel Kaynakça

- Görsel 1. B. M. *Michelangelo, Pietà, 1498/1499*. [Mermer Heykel]. Saint Peter's Basilica, Rome. Erişim Adresi: [https://tr.wikipedia.org/wiki/Pieta_\(Michelangelo\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Pieta_(Michelangelo)). Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 2. *Daniel Arsham, Quartz Eroded Pietà, 2021*. Erişim Adresi: <https://i1.sndcdn.com/artworks-0aPXe9zLZyqvtUqE-WzC24g-t500x500.jpg>. Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 3. *Genco Gülan, Altı Gözlü İskender, Mermer Polimer, 51 x 32 x27 cm, 2015*. Erişim Adresi: https://www.piramidsanat.com/sites/default/files/sanatcilar/ajax/alti_gozlu_iskender._mermer_ve_polimer_51x32x27_cm_2015.jpg. Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 4. *Genco Gülan, Maşya, polimer, mermer, tornavida, 2010*. Oral, Bülent (2018). İstanbul'da gerçekleştirilen çağdaş sergiler üzerinden sanatçı, yapıt, mekân ve izleyici ilişkisine yönelik değerlendirmeler. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Cilt 11, Sayı 2, ss. 991-1018.
- Görsel 5. *Emre Yusufi, Mc Donald's ile birlikte Herkül Heykeli*. Erişim Adresi: https://media.mkpcdn.com/prod/pdp/20d30d05fc88d6d03998b88db2dd4487_586883.jpg, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Görsel 6. *Jeff Koons, Gazıng Ball (Apollo Lykeios), alçı ve cam, 239.4x94.3x87.6 cm, 2013*. Erişim Adresi: http://www.jeffkoons.com/sites/default/files/artwork-images/gaz2_sm.jpg, Erişim Tarihi: 08.12.2022.

- Görsel 7. *Jeff Koons: Gazing Ball (Farnese Hercules), 2013.* Plaster and glass, Centre Pompidou, Paris. E. Adresi: <https://images.theconversation.com/files/76138/original/image-20150326-8725-1j3zgy6.jpg?ixlib=rb-1.1.0&q=45&auto=format&w=1000&fit=clip>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Görsel 8. *Niluafar Banişadr, Ultra Pürüzsüz Kâğıda Mürekkep Püskürtmeli Basket, 72 x 102 cm.* Erişim Adresi: https://www.museum-of-art.net/img/pictures/popup/288_296526689_1589791048le_mur_the_wall.jpg, Erişim Tarihi: 18.11.2022.
- Görsel 9. *Marco Battaglini, İstila, Tuval Üzerine Dijital Basket, Air Brush ve Akrilik, 140 x 230 cm, 2018.* Erişim Adresi: <https://www.artsy.net/artwork/marco-battaglini-invasion>, Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 10. *Lluís Barba, Self-Portrait. David. Miguel Angel. 2014. Diasec, 21.06 x 28.54 cm. (8.3 x 11.2 in.), 2014.* Erişim Adresi: <http://lluísbarba.com/wp-content/uploads/2022/01/2013-DAVID-B-N-copia-1-452x1200.jpg>, Erişim Tarihi: 10.11.2022.
- Görsel 11. *John Doe, Yaramaz Venüs, 2018. 1024 x 768 px, 2017.* Erişim Adresi: <http://neosurrealismart.com/surreal-pictures/surhumorism/x7-TheBirthVenusSandroBotticelli.jpg>, Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 12. *Gazi Sansoy, Yüzüzsüzler Serisi-Venüs'ün Doğuşu, 2017,* Erişim Adresi: https://kontrastdergi.com/wp-content/uploads/photo-gallery/imported_from_media_library/IK_Resim-04-Gazi-Sansoy-Venüsün-Doğuşu.gif, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Görsel 13. *Yuri Zalevski, Dijital.* Erişim Adresi: <https://i.pinimg.com/564x/c3/f0/d3/c3f0d31c3a138027e50e27f7afdf4a37.jpg>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Görsel 14. *Abmet Uzuner, Hititlerde Bayram Kutlamaları, 30x42 cm., K.Ü.Karşıyk Teknik, 2020.* Kişisel Arşiv.
- Görsel 15. *Abmet Uzuner, Hititlerde Bayram Kutlamaları, 30x42 cm., K.Ü.Karşıyk Teknik, 2020.* Kişisel Arşiv.
- Görsel 16. *Gérard Rancinan, Modernin Çöküşü veya Apotheosisi, Fotoğraf.* Erişim Adresi: https://galerie-tony-rocfort.com/wp-content/uploads/2017/11/266_decadence_bd.jpg, Erişim Tarihi: 03.06.2022.
- Görsel 17. *Jonathan Thorpe, Heather'in Rönesansı, Fotoğraf, 2014.* Erişim Adresi: <https://mymodernmet.com/jonathan-thorpe-the-renaissance-of-heather/>, Erişim Tarihi: 20.05.2022.
- Görsel 18. *Flora Borsi Venüs'ün Doğuşu, Foto Manipülasyon. 2018.* Erişim Adresi: <https://bit.ly/2UNftoO>, Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 19. *Benvenuto Cellini, Medusa'nın Başı ile Perseus, Bronz Heykel, 1554.* Erişim Adresi: https://cdn.pixabay.com/photo/2018/11/01/23/32/perseus-3789293_1280.jpg, Erişim Tarihi: 24.07.2023.
- Görsel 20. *Cindy Sherman İsimli, 228.* Erişim Adresi: https://kontrastdergi.com/wp-content/uploads/2020/03/AG_52_Cindy-Sherman_Untitled-228.jpg, Erişim Tarihi: 24.07.2023.
- Görsel 21. *Yıldız Doyran, Tanrıça Kybele, Performans, 2011.* Erişim Adresi: <https://gsfsergi.ebyu.edu.tr/wp-content/uploads/2021/03/Yildiz-Doyran-Eser-3000x1840.jpg>, Erişim Tarihi: 20.05.2022
- Görsel 22-23. *Pepe Romero. Performans, 2022.* Erişim Adresi: <https://arkeofili.com/wp-content/uploads/2022/04/pepx2.jpg>, Erişim Tarihi: 08.12.2022.
- Görsel 24. *B. M. Michelangelo, Pietà, 1498/1499. Saint Peter's Basilica, Rome.* Erişim Adresi: [https://tr.wikipedia.org/wiki/Pietà_\(Michelangelo\)](https://tr.wikipedia.org/wiki/Pietà_(Michelangelo)), Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 25. *M. Abramović ve Ulay, Pietà (Performans), Lia Rumma Gallery, Napoli. 1983/2002.* Erişim Adresi: <https://www.sothebys.com/en/articles/marina-abramovic-the-cleaner-major-retrospective-charts-50-years-of-pushing-boundaries>, Erişim Tarihi: 29.02.2023.
- Görsel 26-27. *Zeliba Kayaban, "Güncel Ağrsaklar Serisi", 2016. 70x 150 cm., Candemir, Tülin ve Topcuoğlu, Ü. Ilgaz (Özgen) (2016). Bir Proje, Bir Sergi; "Hitit Ritüelleri. Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, 9 (44), 632-646.*
- Görsel 28. *Kutluğ Ataman, Kiyamet, 6 Kanallı Video Yerleştirilmesi (Renkli, Sestli) Ed. 1/5 + 1 AP, 2009.* Erişim Adresi: <https://www.artter.org.tr/Images/CollectionDetailImages/6514.jpeg>, Erişim Tarihi: 29.01.2023.

EXTENDED ABSTRACT

With the postmodern period, methods such as appropriation, appropriation, and eclecticism in today's art have started to be used frequently by artists. Having analyzed many examples we came across many examples of ancient civilizations. This article has tried to reveal how the works of art and cultures of ancient civilizations found a place in contemporary art from the past to the present, and how today's artists reflect these works on their works based on these cultures, concepts, and works. In addition, with this study, examples of the current reflections of the first civilizations of human history are given. In this context, the research aims to determine the effects of artworks and cultures of ancient civilizations from past to present on contemporary art, and to examine, analyze, and understand with comparative examples by revealing the reflections of these works on the works of artists based on these cultures, concepts, and works. The literature on the subject has been scanned, and the studies thought to be antiquities have been identified and interpreted. In the research, "Descriptive Scan", which is a qualitative data analysis method, was used and the findings were discussed under seven different headings: "Effects on Installation", "Effects on Digital Printing", "Effects on Painting", "Effects on Photography", "Effects on Sculpture" and "Effects on Performance Art" and "Effects on Video Art". Antiquities are artistic and cultural values produced in ancient times. These works reflect lifestyle, belief systems, and aesthetic understanding of ancient civilizations. Antique works have also found a place in contemporary art over time and have been

a source of inspiration for artists. The authors tried to reveal how the works of art and cultures of ancient civilizations from the past to the present have a place in contemporary art, and how today's artists reflect these works on their works based on these cultures, concepts, and works. It is possible to say that they are created with a multi-layered structure, different and new artistic images are obtained apart from the traditional, and they are interpreted out of context in an ironic reality. Despite all the formal and intellectual changes it has undergone, art continues to reveal itself with different techniques today. Therefore, we examined artifacts belonging to ancient civilizations from the past to the present in this study and found out that these works, which have undergone changes with differentiating periods and have been reconstructed in different ways, have been formed based on methods such as appropriation, appropriation, and eclecticism, which they have established with the past. We can say that these methods can be a source of inspiration for future artist candidates and it is important for them to benefit from historical facts and form their artistic perspectives. Therefore, in the postmodern process that continues today, the artists acted with an eclectic approach by using the images of the ancient period while continuing their searches. The works of ancient civilizations, especially from ancient times to the postmodern period, have always taken place as a form of representation in art. With the postmodern period art has changed its shell, and different styles have come to the fore according to ideologies. The mythical references of the postmodern artist have become a source of inspiration for artists. In this context, some artists' works are based on ancient works and their myths. We can admit that they contain critical references with symbols, symbols, and motifs in sociological, psychological, and cultural terms. Contemporary artists deal with the ancient period in their works. They produced works on many subjects from the history of art like popular culture, religion, politics, mythological facts, beliefs, social facts, and wars. Some artists who established a link between the past and the present used Hittite culture and cultural objects in their works. Botticelli's "Birth of Venus" painting a Renaissance work has been reconsidered by contemporary artists by establishing a historical link between the past and the present with irony and metaphors. In addition, in the examination made, it is possible to say that some artists created their works in a postmodern style with irony, metaphors, or allegories inspired by the sculptures of "David" and "Pietà" made by Michelangelo and that these sculptures are interpreted with different styles today with different symbolizations. All these show us that artists deepen their works and create different meanings by taking ancient works and mythology as a source. As can be seen, many works of art are about the works of the ancient period and have been produced from the past to the present. The ancient works of art were processed in different periods from ancient Greek art like Renaissance, Baroque, Neoclassical, Romanticism, Surrealism, and Pop Art, showing themselves in various forms and techniques with changing artistic understandings. Ancient artifacts have been enriched by feeding from each other over time and have managed to reach the present day. Therefore, artists have changed and developed the works of past civilizations and used them frequently today, and they have put forward their inquiries by being inspired by mythological stories. In this context, concepts specific to humanity continued to change the language of art at different times and with socio-cultural values, and these concepts were recreated in new forms as a result of various inquiries. A unique and different perspective has emerged with the reinterpretation of the aesthetic and symbolic values of ancient works by contemporary artists with their artistic language and expression. These reflections can be seen in many different forms in contemporary art. Contemporary artists present the works and forms of ancient civilizations such as Egypt, Mesopotamia, Anatolia, Greece, and Rome. They questioned and interpreted according to their quests with techniques such as Performance, Video, Installation, Sculpture, Painting, Printing, and Photography. These artists while creating new and original works by bringing together the aesthetics, symbolic meanings, and various elements of ancient works, also discovered new techniques and materials. By discovering these new techniques and materials, artists have provided continuous innovation and development in the art world. While the works of the postmodern period carry traces of the ancient periods, the artists combined them with the aesthetic understanding of our age. In this way, the works have a multi-layered structure, and postmodern artists have revealed the past with today's understanding of art. The concept of antiquity in art has primarily determined the content of figures and forms and the way they are depicted in the postmodern era artists have interpreted these figures and forms in an artistic language that blurs the boundaries between reality and representation. Therefore, the concept of antiquity. By influencing the artists it determined the structures, subjects, and forms of expression of the works and it was reflected in contemporary art. In this context, the interpretation of the ancient has changed according to the artist's point of view, the understanding of the art and the techniques used. Ancient works are one of the sources of inspiration for postmodern artists who want to find innovative and original expression. The aesthetic features, symbolic meanings, and stories of these works were a guide to

the artists while creating their works. Therefore, it served as a bridge to question the use of ancient artifacts in contemporary art and the relationship between the past and the present. Postmodern artists explored ways to deal with the traces of the past with current problems and issues from a different perspective while exploring how ancient works can be interpreted and transformed in today's world. By using the aesthetic and historical values of ancient artifacts in their works, the artists also played a big role in protection and promotion of cultural heritage and created awareness. We can admit that postmodern artists pioneered society's interest in ancient artifacts and the cultural heritage of the past, and their transfer to future generations. Artists will continue to create new and original works of art by combining the aesthetic and symbolic values of ancient works, technological innovations in the art world, phenomena, and formations with today's issues. So, we can say that artists will take advantage of the possibilities of digital art to bring antique works to a new dimension and create interactive performative works with the audience. As a result, the use of ancient works by contemporary artists has played an essential role in many areas like creativity, innovation, protection, and promotion of cultural heritage. We can admit that the effects of ancient works on contemporary art will diversify and develop and will be a supporting element for the creativity of new generation artists.